

Тамо где нестане ћирилице и српског језика, врло брзо нестане и Срба - истина је која се прећуткује, док се истовремено у школски систем Републике Србије уводе новопроглашени језици успостављени некаквом скупштинском већином. Такво деловање у образовању започело је на северу наше републике, а наставило се и у Рашкој области, супротно лингвистичкој науци, језичкој пракси, вековној традицији и здравом разуму, ради јефтиних дневнополитичких потреба, где се препушта језичко благо нашег народа, не схватајући да се тако топи и његова суштина, идентитет и сече корен који нас држи столећима. Јер без свога језика и ћирилице престајемо да постојимо као посебна нација.

Затирањем српског писма и језика, као наставком политике новосадског договора из 1954. године, када су српски лингвисти по диктату српских комуниста препустили свој језик другима и који је увођењем лажног богатства са два писма довео до сумрака ћирилице, данашњи „експерти“ налазе суптилније начине за порицање сопственог језика и писма. Новосадски договор престао је да важи свуда осим у главама домаћих лингвиста и, на наше разочарање, и појединих књижевника. Другачије се не може разумети када водећи српски лингвиста, академик Иван Клајн за ћирилицу каже да је „једнонационално и режимско писмо“. Ако је неко стручан и образован, поготову ако је образовање стекао по с/х моделу, не мора аутоматски бити способан да разуме позадину процеса којим се задаје судбоносни ударац свему што подсећа на темељно српско. Или се ради о свесном диктату оних што не одустају, јер су нашли смишљену формулу са два писма, две аутономне покрајине, два дијалекта, два ратна покрета са две идеологије, као највећим богатствима. Само то богатство није западало другим народима, било је резервисано искључиво за Србе, сервирано од стране њихове елите, добро плаћене за такве послове.

Тирилица више од лингвистике

Пише: Миодраг Којић
четвртак, 05 септембар 2013 07:06

А а Б б В в Г г
Д д Ђ ђ Е е Ж ж З з
И и Ј ј К к Л л М м
Н н О о П п
Р р С с Т т
У у Ч ч Џ џ

